

discontinuació f. Acció
~~efecte~~ de discontinuar;
 l'efecte.

discontinuar v. tr. No con-
 tinuar, interrompre

disconforme

discontinu -inua adj. No con-
 tinu. Un moviment discontinu. Una
parada discontinua.

discontinuitat f. Qualitat
 de discontinu, mancaça de
 continuïtat

discordança f. Qualitat de
 discordant, mancaça d'acord.

discordant adj. Que discorda.
Testimonis discordants. Sous
discordants. Enar una nota dis-
cordant